II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2000

om de förslag till nationella bestämmelser som anmälts av Konungariket Belgien om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av tennorganiska föreningar

[delgivet med nr K(2000) 2016]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2000/509/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.6 i detta, och

av följande skäl:

I. **BAKGRUND**

1. **Gemenskapslagstiftning: direktiv 1999/51/EG**

(1) I rådets direktiv 76/769/EEG ([1]) av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat, senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/77/EG ([2]), förbjuds och begränsas användningen av vissa farliga ämnen och preparat. Direktiv 76/769/EEG ändras med jämna mellanrum för att införa ytterligare ämnen som är farliga för människor eller miljön i bilagan till direktivet.

(2) Rådets direktiv 89/677/EEG ([3]) om ändring för åttonde gången av direktiv 76/769/EEG harmoniserar bland annat utsläppandet på marknaden och användningen av tennorganiska föreningar. Föreskrifterna om tennorganiska föreningar ändrades genom kommissionens direktiv 1999/51/EG ([4]) som för femte gången anpassar bilaga 1 till direktiv 76/769/EEG till tekniska framsteg.

(3) I direktiv 1999/51/EG förbjuds utsläppandet på marknaden och användningen av tennorganiska föreningar som ämnen och beståndsdelar i preparat när de fungerar som biocider i fritt associerad antifoulingfärg.

(4) Direktivet förbjuder även användningen av tennorganiska föreningar när de fungerar som biocider för att förhindra påväxt av mikroorganismer, växter eller djur på

a) skroven på

— båtar med en total längd enligt definition i ISO 8666 understigande 25 meter,

— fartyg oavsett längd för bruk i huvudsak på inlandsvatten,

b) kassar, flottörer, nät och andra redskap eller annan utrustning som används för fisk- eller skaldjursodling,

c) varje redskap eller utrustning helt eller delvis nedsänkt i vatten.

Sådana ämnen och preparat

— får endast utsläppas på marknaden i förpackningar om minst 20 liter,

— får inte säljas till allmänheten utan endast för yrkesmässig användning.

([1]) EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.
([2]) EGT L 207, 6.8.1999, s. 18.
([3]) EGT L 398, 30.12.1989, s. 19.
([4]) EGT L 142, 5.6.1999, s. 22.

(5) Utan att inverka på tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om klassificering, packning och märkning av farliga ämnen och preparat skall packningen av sådana preparat vara läslig och försedd med outplånlig märkning enligt följande:

"Får inte användas på båtar med en total längd understigande 25 meter eller på fartyg, oavsett längd, som övervägande används på inlandsvatten eller på några redskap eller någon utrustning som används för fisk- eller skaldjursodling.

Endast för yrkesmässig användning."

(6) Bestämmelserna i skäl 4 a och de särskilda märkningsföreskrifterna är tillämpliga på Sverige och Österrike från den 1 januari 2003 och kommer att ses över av kommissionen i samarbete med medlemsstater och intressenter före detta datum.

(7) Tennorganiska föreningar får vidare inte användas som ämnen och beståndsdelar i preparat för användning i behandlingen av industrivatten.

(8) I direktivet fastställs således att tennorganiska föreningar endast får användas i antifoulingprodukter med kontrollerad avgivning av aktiva beståndsdelar på fartyg med en längd överstigande 25 meter, som inte övervägande används på inlandsvatten. Österrike och Sverige får behålla sin nuvarande strängare lagstiftning i betraktande av Östersjöns och inlandsvattnens särskilt känsliga miljö.

(9) I direktivet fastställs även att de återstående tillåtna användningarna skall ses över före den 1 januari 2003. I andra stycket i ingressen nämns särskilt utvecklingen inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), som är medveten om de risker som tennorganiska föreningar utgör. IMO:s skyddskommitté för marin miljö har begärt ett globalt förbud för användning av tennorganiska föreningar, vilka fungerar som biocider i antifoulingsystem för båtar, senast den 1 januari 2003.

2. **Nationella bestämmelser**

(10) Belgien avser att införliva bestämmelserna i förordning 1999/51/EG om tennorganiska föreningar genom att ändra den kungliga förordningen av den 25 februari 1996 om begränsningar av utsläppande på marknaden och användning av vissa farliga ämnen och preparat. Nuvarande artikel 1.2 kommer att ersättas av ny text, som innehåller exakt samma föreskrifter som de som godkänts i gemenskapsdirektivet.

(11) Belgien avser även att efter genomförandet av direktivet och med verkan från den första januari 2003 ersätta den nämnda artikeln 1.2 i den kungliga förordningen av den 25 februari 1996 med följande bestämmelse:

"Tennorganiska föreningar får inte släppas ut på marknaden för användning som ämnen och beståndsdelar i preparat när de fungerar som biocider i antifoulingfärg."

3. **Jämförelse mellan förslaget till nationella bestämmelser och direktiv 1999/51/EG**

(12) Vid jämförelse mellan nuvarande gemenskapslagstiftning och förslaget till de nationella bestämmelser som Belgien avser tillämpa från och med den 1 januari 2003 framgår det att de nationella åtgärderna är mer restriktiva, eftersom de innebär totalförbud för utsläppande på marknaden och användning av tennorganiska föreningar i antifoulingprodukter.

II. **FÖRFARANDE**

(13) Direktiv 1999/51/EG antogs den 26 maj 1999. Medlemsstaterna skulle anta och offentliggöra de nationella bestämmelser som var nödvändiga för att följa direktivet senast den 29 februari 2000 och tillämpa dem från den 1 september 2000.

(14) Genom brev den 21 februari 2000 underrättade Belgiens ständige representant vid kommissionen om att Belgien skulle komma att vederbörligen införliva bestämmelserna i direktiv 1999/51/EG, men att avsikten var att i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget tillämpa strängare bestämmelser från och med den 1 januari 2003. Belgien anser att det mot bakgrunden av nya vetenskapliga bevis är nödvändigt att införa sådana nationella bestämmelser för att skydda miljön mot de skadliga verkningarna av antifoulingfärg baserad på tennorganiska föreningar. Brevet mottogs den 23 februari 2000.

(15) Genom brev den 23 mars informerade kommissionen de belgiska myndigheterna om att den hade mottagit anmälan enligt artikel 95.5 och att sexmånadersperioden för prövningen av den enligt artikel 95.6 började den 24 februari 2000, dagen efter mottagandet av anmälan.

III. **BEDÖMNING**

1. **Bedömning av tillåtlighet**

(16) Avsikten med den anmälan som lämnades in av de belgiska myndigheterna den 21 februari 2000 är att utverka godkännande för att införa nationella bestämmelser som är oförenliga med direktiv 1999/51/EG, vilket utgör en harmoniseringsåtgärd som beslutats på grundval av artikel 95 i EG-fördraget.

(17) Artikel 95.5 i fördraget lyder som följer: "… om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem."

(18) I enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget anmälde Belgien till kommissionen den faktiska ordalydelsen av de bestämmelser som avses införas från och med den 1 januari 2003. Begäran åtföljdes av en redogörelse för de skäl som enligt de belgiska myndigheternas uppfattning berättigar till anförandet av dessa bestämmelser.

(19) Kommissionen anser därför att den anmälan som lämnats in av Belgien den 21 februari 2000 i syfte att utverka godkännande av anförandet av nationella bestämmelser som avviker från föreskrifterna i direktiv 1999/51/EG är tillåtlig enligt artikel 95.5 i EG-fördraget.

2. **Bedömning av förtjänster**

(20) Enligt föreskrifterna i artikel 95 i fördraget måste kommissionen säkerställa att alla villkor som gör det möjligt för en medlemsstat att begagna sig av möjligheterna till undantag enligt denna artikel är uppfyllda.

(21) Kommissionen måste därför bedöma om villkoren enligt artikel 95.5 i fördraget är uppfyllda. Enligt dessa krävs a) ”nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd”, b) vilka föranleder den sökande medlemsstaten att anse anförandet av nationella bestämmelser nödvändiga ”för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten”, c) när det problem som avses uppstod ”efter beslutet om harmoniseringsåtgärden”.

(22) När kommissionen anser att anförandet av sådana nationella bestämmelser är berättigat, måste den vidare enligt artikel 95.6 EG-fördraget kontrollera om dessa nationella bestämmelser inte är ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär ett förtäckt handelshinder mellan medlemsstaterna eller om de utgör ett hinder för den inre marknadens funktion.

2.1 *Tennorganiska föreningar – allmänt*

(23) Tennorganiska föreningar är en grupp ämnen som är sammansatta av tenn och ett varierande antal organiska grupper, vilka är direkt bundna till tennatomen. Tennorganiska föreningar är mycket verksamma antifoulingmedel ([5]) för båtar. De mest betydande och effektivaste föreningarna är tributyltenn (TBT) och bis (Tributyltenn)oxid (TBTO).

(24) Tributyltennföreningar klassificeras enligt rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ([6]), senast ändrat genom direktiv 1999/33/EG ([7]), som

— skadliga vid hudkontakt,

— giftiga vid förtäring,

— irriterande på ögon och hud,

— giftiga: allvarlig hälsorisk vid långvarig exponering genom inandning eller vid nedsväljning,

— mycket giftiga för vattenlevande organismer, kan orsaka långsiktiga negativa effekter på den marina miljön.

(25) För att ett antifoulingpreparat skall vara effektivt måste det verksamma ämnet vara biologiskt tillgängligt och följaktligen ständigt avges till omgivningen. Till följd av detta frigörande till den marina miljön och tennorganiska föreningars höga akuta och långvariga giftighet kan skador uppstå på exponerade ekosystem.

(26) TBTO absorberas lätt i sediment. Den huvudsakliga nedbrytningsvägen för TBT är biologisk nedbrytning till dibutyltenn och monobutyltenn och slutligen tennoxid. Nedbrytningshastigheten påverkas starkt av den omgivande miljöns beskaffenhet med halveringstider i vatten på 2 veckor, i biotiska miljöer 2 månader, sediment 0,5–20 år. TBT uppvisar viss bioackumulering inom miljön.

(27) TBT stör exponerade organismers ämnesomsättning (blockering av enzymer och denaturering av proteiner) och det endokrina systemet hos vissa sniglar (framkallar utveckling av manliga sexuella egenskaper hos honor, ett fenomen kallat imposex).

(28) Risker för vattenmiljön orsakade av TBT är välkända, och redan 1989 vidtogs de första gemenskapsåtgärderna (direktiv 89/677/EEG) för att minska riskerna med användningen av tennorganiska föreningar i antifoulingfärg genom att begränsa användningen av dem till yrkesmässigt bruk och till båtar med en längd överstigande 25 meter.

(29) En grundlig förnyad bedömning genomförd av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna ledde till antagandet av direktiv 1999/51/EG, som skärper dessa skyddsåtgärder avsevärt. Direktivet förbjuder helt användningen av de typer av antifoulingfärg som har benägenhet att frigöra höga och okontrollerade mängder tennorganiska föreningar samt användning på båtar av alla storlekar, som övervägande används på inlandsvatten. Under arbetet med omarbetningen hade kommissionen uppdragit åt en utomstående konsult ([8]) att göra en undersökning, och med denna undersökning som grund begärt ett yttrande från den Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö (SCTEE), vilket antogs den 27 november 1998.

([5]) Med fouling avses påväxt av en mängd olika organismer på båtskrov och konstruktioner i vatten. Denna påväxt på fartygsskrov kan ha en mycket betydande effekt på ett fartygs prestanda och göra det mer svårmanövrerat samt leda till ökad bränsleförbrukning.
([6]) EGT 196, 16.8.1967, s. 1.
([7]) EGT L 199, 30.7.1999, s. 57.

([8]) WS Atkins International Ltd, Assessment of the Risks to Health and to the Environment of Tin Organic Compounds and of Arsenic in Certain Biocidal Products and of the Effects of Further Restrictions on their Marketing and Use, slutrapport, april 1998.

2.2 ***Belgiens ståndpunkt***

(30) De belgiska myndigheterna intar ståndpunkten att avsikten med den föreslagna åtgärden är att skydda människors och djurs hälsa såväl som miljön, vilket stöds av ett antal fakta som förstärker de skäl som ligger till grund för direktiv 1999/51/EG.

(31) Enligt de belgiska myndigheterna hade det redan påvisats vid tiden för utarbetandet av direktiv 1999/51/EG att koncentrationen av TBT härrörande från antifoulingfärg, som används för att behandla fartygsskrov, på hårt trafikerade segelleder och i hamnområden når en nivå som är skadlig för ostron och vissa tjockskaliga snigelarter och förorsakar tjockare skal och imposex hos dessa arter. Dessa effekter och andra illustrerar den endokrinförstörande förmågan hos TBT på vissa djurarter vid mycket låga koncentrationer.

(32) De belgiska myndigheterna är medvetna om att alternativet med ett begränsat förbud mot TBT-färg på europeisk nivå valdes på grund av ekonomiska överväganden, det vill säga de möjliga konsekvenserna av ett unilateralt europeiskt TBT-förbud för europeiska skeppsvarv innebärande omlokalisering av verksamheterna och kringgående av ett förbud som införts av Europeiska gemenskapen, och att vad gäller totalförbud mot TBT en hänvisning gjordes till ett IMO-beslut och tidsperspektivet 1 januari 2003.

(33) I sin begäran anför de belgiska myndigheterna att en färsk undersökning visar att exponering för TBT reducerar motståndskraften mot infektioner hos plattfisk. Dessa fiskar lever på havsbotten och utsätts för relativt höga koncentrationer.

(34) TBT kan även skada immunsystemet hos däggdjur, t.ex. havsuttrar som livnär sig på skaldjur som lever i en TBT-förorenad miljö. Inverkan på människors immunitet är också en möjlig konsekvens av exponering för TBT, vilket är ett av skälen för det låga värdet på acceptabelt dagligt intag (ADI) på 0,25 µg/kg/dag som betraktas som godtagbart av SCTEE. Uppgifter om förekomsten av tennorganiska föreningar i fisk, skaldjur och kräftdjur är begränsade. De uppgifter som är tillgängliga visar emellertid att det är möjligt att människor, vars matvanor innebär en ansenlig konsumtion av TBT-förorenad fisk och skaldjur, t.ex. musslor, överskrider ADI av TBT. Till stöd för dessa argument hänvisar de belgiska myndigheterna till en undersökning ([9]) från juni 1999.

(35) Vidare anförs att analys av mudder från belgiska hamnar visar att koncentrationen av TBT överstiger 7 µg/kg, gränsen för marin miljö. Vid prov som tagits i juni 1999 avlästes mer än dubbelt så höga värden som detta gränsvärde.

(36) Enligt de belgiska myndigheterna utvisar tillgänglig vetenskaplig information att under de första två veckorna efter anbringandet av ett nytt lager färg uppgår TBT-utsläppen till i genomsnitt 110 µg per cm^2/dag med toppar på upp till 1 128 µg per cm^2/dag. Den behandling med antifoulingfärg som görs i belgiska hamnar ökar sannolikt föroreningen i hamnområdet och angränsande segelleder, vilket bidrar till att förklara de höga TBT-nivåerna i muddret.

(37) De belgiska myndigheterna påpekar även att imposex inte är begränsat till vissa tjockskaliga snigelarter utan har iakttagits hos 72 arter av havssniglar över hela världen.

(38) Det betonas att IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön vidtog ytterligare åtgärder för att göra det möjligt för IMO:s diplomatkonferens år 2001 att fatta beslut om att förbjuda användningen av tennorganiska föreningar i antifoulingfärg på sjögående fartyg från den 1 januari 2003.

(39) De belgiska myndigheterna hävdar vidare att antifoulingfärger utan tennorganiska föreningar med likvärdig varaktighet och verkan redan finns tillgängliga. Anskaffningspriset, som ännu så länge är avsevärt högre än priset för färger som innehåller TBT, väntas falla när tillverkningen sker i större skala liksom fallet var med färg innehållande TBT för många år sedan.

(40) Eftersom ovannämnda skadliga verkningar av TBT-förorening av den marina miljön konstaterades vid en tidpunkt när TBT redan hade varit förbjudet under en tid för båtar med en längd understigande 25 meter, antar de belgiska myndigheterna att ytterligare åtgärder, nämligen totalförbud på antifoulingfärger baserade på tennorganiska föreningar kommer att bli nödvändiga för att motverka ytterligare skadliga effekter på miljön.

(41) Närheten till hamnar och en av de mest trafikerade segellederna gör den marina miljön utanför den belgiska kusten särskilt utsatt för konsekvenserna av TBT-alstringen från sjögående fartyg. De omfattande sedimenten inom det här området utgör en reservoar varifrån TBT, skyddat mot snabb nedbrytning, kommer att utgöra ett hot mot vattenmiljön många år efter det att användningen av TBT har förbjudits och upphört.

(42) För att förhindra att TBT-förorenat mudder skadar miljön måste det behandlas särskilt, vilket innebär mycket stora kostnader för samhället. Dessa kostnader kommer att öka ju längre användningen av färger baserade på tennorganiska föreningar fortsätter. I betraktande av dessa kostnader är ett fördröjande av totalförbud för TBT inte längre ekonomiskt försvarbart i Belgiens fall.

(43) Den belgiska regeringen är därför av den uppfattningen att användningen av antifoulingfärg bör förbjudas från och med den 1 januari 2003, det datum som föreslagits av IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön.

([9]) A.C. Belfoid, M. Puperhart and F. Ariese, Organotin levels in seafood in relation to the tolerable daily intake (TDI) for Humans, Institute for Environmental Studies, Vrije Univeristeit Amsterdam, juni 1999.

2.3 ***Bedömning av Belgiens ståndpunkt***

(44) Det material och de uppgifter som lämnats in av de belgiska myndigheterna till stöd för deras begäran om tillämpning av artikel 95.5 är ganska begränsade. Deras uppgifter och ståndpunkter kommer att bedömas i det följande mot bakgrund av de kriterier som uppställs i den artikeln.

2.3.1 *Bevisbördan*

(45) Det måste framhållas att sett i ljuset av den tidsram som fastställs i artikel 95.6 måste kommissionen ta ”de skäl” som anförs av medlemsstaten till utgångspunkt för sin prövning huruvida förslaget till de nationella bestämmelser som anmälts enligt artikel 95.5 är berättigat eller inte. Detta innebär att enligt bestämmelserna i fördraget ligger ansvaret för att bevisa att dessa åtgärder är berättigade på den medlemsstat som framställer en begäran. I betraktande av den procedurmässiga ram som upprättas genom artikel 95, särskilt den strikta sexmånadersfristen för fattande av ett beslut, måste kommissionen normalt begränsa sig till att pröva relevansen av de faktorer som åberopas av den medlemsstat som lämnar in en begäran utan att själv försöka finna eventuella skäl som kan berättiga anmälan.

(46) Om de faktorer som åberopas av den medlemsstat som framställer en begäran inte är tillräckliga för att göra det möjligt för kommissionen att bedöma om villkoren i artikel 95.5 är uppfyllda och kommissionen därför avvisar förslaget till nationella åtgärder, är medlemsstaten oförhindrad att lämna in sin begäran igen och underbygga den med all ytterligare och eventuellt ny dokumentation som är nödvändig för att fastställa huruvida villkoren i artikel 95.5 är uppfyllda eller inte.

2.3.2 *Nya vetenskapliga belägg som avser miljöskydd eller arbetsmiljöskydd rörande ett problem som är specifikt för medlemsstaten och som har uppstått efter beslutet om harmoniseringsåtgärden*

(47) De skäl som har framförts av de belgiska myndigheterna avser skyddet av miljön. De belgiska myndigheterna vidgår emellertid själva att en mycket stor mängd av informationen om miljöeffekterna av TBT och andra tennorganiska föreningar redan var känd och beaktad vid utarbetandet av direktiv 1999/51/EG. Detta gäller i synnerhet IMO:s arbete, som särskilt nämns i det andra stycket i ingressen i direktiv 1999/51/EG. Det fastställs i själva verket tydligt där att hänsyn kommer att tas till utvecklingen av arbetet inom IMO och de beslut som fattas där under den omarbetning av direktivet som skall göras före den 1 januari 2003.

(48) De belgiska myndigheterna hävdar att en färsk undersökning har visat att exponering för TBT minskar motståndskraften mot infektioner hos plattfisk. Ingen ytterligare information lämnas, varken texten till undersökningen eller någon hänvisning. Det är därför inte möjligt att verifiera om denna information var tillgänglig då eller blev känd först efter det att direktiv 1999/51/EG antagits.

(49) Effekterna på människors hälsa, särskilt på grund av exponering i arbetsmiljön, har bedömts både i den undersökning som gjorts på uppdrag av kommissionen och i SCTEE:s yttrande under förberedandet av direktiv 1999/51/EG. Det är därför oklart om den information som lämnats av de belgiska myndigheterna och som grundas på en undersökning från juni 1999 ([10]), till vilken hänvisning görs (men texten tillhandahålls inte), utgör nytt bevis i den mening som avses i artikel 95.5. Dessutom avser informationen dagligt intag av TBT genom föda och är därför inte förknippad med skyddet av människor i arbetsmiljön.

(50) De belgiska myndigheterna hävdar att prov på mudder från belgiska hamnar i juni 1999 visar att koncentrationen av TBT var mer än dubbelt så hög som gränsvärdet 7 μg/kg. Inga ytterligare upplysningar lämnas. Även om dessa koncentrationer uppmättes vid en tidpunkt när direktiv 1999/51/EG redan antagits, utgör de inte i och för sig ny information. Den studie som gjordes på uppdrag av kommissionen vid omarbetningen av gemenskapslagstiftningen ger i själva verket exempel, som daterar sig från 1989 till 1995, på diverse hamnar runt om i världen (Hong Kong, Frankrike, Nya Zeeland, Nederländerna), vilka uppvisar TBT-koncentrationer i hamnsedimenten från 10 till 2 100 μg/kg. Detta visar tydligt att de TBT-nivåer som hittats i sediment i belgiska hamnar varken är av ett slag som inte redan var känt när direktivet förbereddes eller är unika för Belgien. Problemet tycks emellertid vara specifikt för medlemsstater där hamnar med omfattande verksamhet är belägna.

(51) De belgiska myndigheterna påpekar att efter målning med TBT-färg på skeppsvarven (vilket sker i belgiska hamnar) frigörs särskilt stora mängder TBT från de nymålade ytorna, vilket är ett av skälen till att TBT-nivåerna i hamnsedimenten höjs. Inga särskilda uppgifter som avser Belgien lämnas och inte heller någon tidsangivelse om när uppgifterna blev tillgängliga. Å andra sidan var förhållandet att frigörandet av biocider (innefattande TBT) är särskilt högt från nyss påstruken antifoulingfärg välkänt när direktiv 1999/51/EG förbereddes och är särskilt dokumenterad i den undersökning som gjordes på uppdrag av kommissionen ([11]). Vidare är argumentet tillämpligt på varje hamn i världen där torrdocksarbete innefattande antifoulingmålning utförs.

(52) De återstående skälen som framförs av de belgiska myndigheterna (se ovan) ger anledning till följande kommentarer. Redan i den undersökning som gjordes på uppdrag av kommissionen konstateras att imposex inte är begränsat till valthornssnäckan utan förekommer hos ett antal andra havssniglar. Valthornssnäckan är emellertid den känsligaste arten. Målet för de åtgärder som vidtogs av IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön vid dess möte från den 28 juni till den 2 juli 1999, nämligen att göra det möjligt för IMO:s diplomatkonferens att förbjuda användningen av antifoulingfärger i vilka tennorganiska föreningar ingår på

([10]) Se fotnot nr 9.
([11]) Se fotnot nr 8, s. 1–7.

sjögående fartyg från den 1 januari 2003, var redan känt vid tiden för antagandet av direktiv 1999/51/EG och nämns särskilt i ingressen. Det faktum att färgalternativ utan tennorganiska föreningar finns tillgängliga och kommer att bli billigare är inte relevant för Belgiens begäran.

(53) Slutligen anför de belgiska myndigheterna att närheten till hamnarna och en av de största segellederna gör den marina miljön utanför den belgiska kusten särskilt utsatt för konsekvenserna av TBT-alstringen från sjögående fartyg. För att förhindra skador på miljön måste sedimenten tas upp och renas, vilket kommer att medföra stora ekonomiska kostnader. Inga ytterligare uppgifter lämnas varken om den faktiska föroreningen längs den belgiska kustlinjen eller om de ekonomiska kostnaderna för reningen. Av den undersökning som gjordes på uppdrag av kommissionen framgår att det är ett välkänt faktum att kustlinjer nära stora hamnar och starkt trafikerade segelleder är miljöer som är utsatta för höga risker. Exemplet med Nederländernas kustlinje redovisas i detalj. Uppgifterna från Nederländerna tyder emellertid på att föroreningen av kustlinjen beror mer på utsläpp och dumpning av mudder från verksamheten i stora hamnar än på närheten till starkt trafikerade segelleder.

(54) Det framgår att totalt sett är det inte möjligt att på grundval av de uppgifter och motiveringar som lämnats av de belgiska myndigheterna till stöd för deras begäran om tillämpning av artikel 95.5 dra slutsatsen att förslaget till nationella åtgärder är grundat på nya vetenskapliga belägg som avser miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för Belgien och har uppstått efter antagandet av harmoniseringsåtgärden. Villkoren i artikel 95.5 är därför inte uppfyllda.

(55) Med utgångspunkt från dessa resultat av analysen av det inlämnade materialet finns det ingen grund för att samråda med de andra medlemsstaterna eller med intressegrupper eller att begära ett nytt yttrande från SCTEE.

2.4 *Frånvaro av godtycklig diskriminering/förtäckta handelshinder/hinder för den inre marknadens funktion*

(56) Enligt artikel 95.6 skall kommissionen antingen godkänna eller förkasta det förslag till nationella bestämmelser som anmälts ”efter att ha konstaterat huruvida de utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna eller utgör ett hinder för den inre marknadens funktion”.

(57) Eftersom den begäran som framställts av Belgien inte uppfyller de grundläggande villkoren enligt artikel 95.5 (se punkt 2.3), är kommissionen inte skyldig att kontrollera om de nationella bestämmelserna är ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna eller om de utgör ett hinder för den inre marknadens funktion.

IV. **SAMMANFATTNING**

(58) Mot bakgrund av vad som sagts ovan anser kommissionen att Belgiens begäran att få införa nationell lagstiftning som avviker från bestämmelserna i direktiv 1999/51/EG om tennorganiska föreningar i den form den lämnades in den 21 februari 2000

— är tillåtlig,

— men inte uppfyller villkoren enligt artikel 95.5.

(59) Kommissionen förkastar därför begäran enligt artikel 95.6 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det förslag till nationella bestämmelser om tennorganiska föreningar som konungariket Belgien anmälde till kommissionen genom brev daterat den 21 februari 2000 och som avser avvikelser från direktiv 1999/51/EG från och med den 1 januari 2003 förkastas härmed.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen